

Matematyka A, egzamin, 21 czerwca 2007, rozwiązania zadań

Był błąd w rozwiązaniu zadania 7. Wykrył go jeden ze studentów. Mogą tu być jeszcze inne błędy. W razie wątpliwości proszę o kontakt elektroniczny.

1. Prędkość wody wypływającej przez otwór w dnie naczynia jest równa $0,6\sqrt{2Gh}$, gdzie $G = 10\frac{\text{m}}{\text{s}^2}$, a h oznacza głębokość wody. Naczynie ma kształt walca o średnicy podstawy $2R = 1,8$ m. Otwór w dnie ma średnicę $2r = 6$ cm. Wysokość walca jest równa $H = 2,45$ m. Po jakim czasie cała woda wycieknie z walca? Zakładamy, że w chwili początkowej walec jest wypełniony w całości wodą.

Rozwiązanie. Niech $h(t)$ oznacza głębokość wody w naczyniu w chwili t . W szczególności $h(0) = 2,45$. W bardzo krótkim czasie Δt z naczynia wypłynie w przybliżeniu $0,6\sqrt{2Gh(t)} \cdot \Delta t \cdot \pi \cdot r^2$ wody. W wyniku tego poziom wody obniży się o $h(t) - h(t + \Delta t) \approx \frac{0,6\sqrt{2Gh(t)} \cdot \Delta t \cdot \pi \cdot r^2}{\pi \cdot R^2}$. Przybliżenie bierze się stąd, że prędkość wody w żadnym momencie nie jest stała. W granicy otrzymujemy

$$-h'(t) = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{h(t) - h(t + \Delta t)}{\Delta t} = \frac{0,6\sqrt{2Gh(t)} \cdot \pi \cdot r^2}{\pi \cdot R^2} = 0,6\sqrt{2G} \cdot \frac{r^2}{R^2} \cdot \sqrt{h(t)} = \frac{\sqrt{5}}{750} \cdot \sqrt{h(t)}$$

— oczywiście do granicy przechodzimy po podzieleniu otrzymanej równości przybliżonej przez Δt , bo inaczej otrzymalibyśmy mało interesującą równość $0 = 0$. Mamy więc $\frac{h'(t)}{h(t)} = -\frac{\sqrt{5}}{750}$. Stąd

$$2\sqrt{h(t)} = \int \frac{h'(t)}{\sqrt{h(t)}} dt = -\int \frac{\sqrt{5}}{750} dt = -\frac{\sqrt{5}}{750}t + C, \text{ więc } h(t) = \left(\frac{C}{2} - \frac{\sqrt{5}}{1500}t\right)^2. \text{ Stąd wynika, że}$$

$2,45 = h(0) = \left(\frac{C}{2}\right)^2$, więc $\frac{C}{2} = \sqrt{2,45}$. Oczywiście $h(t) = 0$ wtedy i tylko wtedy, gdy

$$t = \frac{1500}{\sqrt{5}} \cdot \frac{C}{2} = 750 \cdot \sqrt{\frac{2,45}{5}} = 750 \cdot \sqrt{0,49} = 750 \cdot 0,7 = 525 \text{ s} = 8\frac{3}{4} \text{ min. } \blacksquare$$

2. (a) Znaleźć rozwiązanie ogólne równania różniczkowego $(2t + 1)x'(t) = 2x(t) + 4t$.
(b) Znaleźć rozwiązanie spełniające warunek $x(-1) = 0$. Znaleźć $\lim_{t \rightarrow -1/2} x(t)$.

Rozwiązanie. Rozwiążemy najpierw równanie jednorodne $(2t + 1)x'(t) = 2x(t)$. Mamy więc $\ln|x(t)| = \int \frac{x'(t)}{x(t)} dt = \int \frac{2}{2t+1} dt = \ln|2t + 1| + C_1$, gdzie C_1 oznacza pewną stałą. Z otrzymanej równości wynika od razu, że $x(t) = \pm e^{C_1}(2t + 1) = C \cdot (2t + 1)$. Uzmiennimy stałą C , czyli znajdziemy rozwiązanie równania $(2t + 1)x'(t) = 2x(t) + 4t$ w postaci $x(t) = C(t)(2t + 1)$, gdzie C oznacza nieznaną funkcję różniczkowalną. Po podstawieniu do równania otrzymujemy

$$C'(t)(2t + 1)^2 + 2C(t)(2t + 1) = 2C(t)(2t + 1) + 4t,$$

więc $C'(t) = \frac{4t}{(2t+1)^2}$. Stąd wynika, że

$$C(t) = \int \frac{4t}{(2t+1)^2} dt = \int \frac{4t+2}{(2t+1)^2} dt - \int \frac{2}{(2t+1)^2} dt = \int \frac{2}{2t+1} dt - \int \frac{2}{(2t+1)^2} dt = \ln|2t + 1| + \frac{1}{2t+1} + c.$$

Wobec tego funkcja $(2t + 1) \ln|2t + 1| + 1 + c(2t + 1)$ jest rozwiązaniem rozpatrywanego równania. Z równości $0 = x(-1) = (-2 + 1) \ln|-2 + 1| + 1 + c(-2 + 1) = 1 - c$ wynika, że $c = 1$. Wobec tego rozwiązaniem spełniającym warunek początkowy jest funkcja $(2t + 1) \ln|2t + 1| + 2t + 2$. Ponieważ $\lim_{s \rightarrow 0^+} s \ln s = 0$ — można to wywnioskować stosując regułę de l'Hospitala, więc

$$\lim_{t \rightarrow -1/2} ((2t + 1) \ln|2t + 1| + 1 + c(2t + 1)) = 1,$$

niezależnie od $c \in \mathbb{R}$. \blacksquare

3. Znaleźć objętość i środek masy jednorodnego obszaru $G = \{(x, y, z): x^2 + \frac{y^2}{4} + \frac{z^2}{9} \leq 1, x \geq 0\}$, czyli znaleźć środek masy odcinka $[0, 1]$ zakładając, że gęstość masy w punkcie x , którą oznaczamy przez $\rho(x)$, równa jest polu elipsy $\frac{y^2}{4} + \frac{z^2}{9} \leq 1 - x^2$.

Rozwiązanie. Pole elipsy $\frac{y^2}{4} + \frac{z^2}{9} \leq 1 - x^2$ jest równe

$$2 \cdot \int_{-2\sqrt{1-x^2}}^{2\sqrt{1-x^2}} (3\sqrt{1-x^2-y^2/4}) dy \frac{y=2\sqrt{1-x^2}\sin t}{dy=2\sqrt{1-x^2}\cos t dt} 12(1-x^2) \int_{-\pi/2}^{\pi/2} \cos^2 t dt =$$

$$= 6(1-x^2) \int_{-\pi/2}^{\pi/2} (1+\cos 2t) dt = 6(1-x^2) (t + \frac{1}{2}\sin 2t) \Big|_{-\pi/2}^{\pi/2} = 6\pi(1-x^2).$$

Środek masy znajduje się w punkcie $(x, 0, 0)$, co wynika z symetrii zbioru $\frac{y^2}{4} + \frac{z^2}{9} \leq 1 - x^2$ względem obu osi układu współrzędnych. Masa zbioru G , czyli jego objętość, jest równa całce

$$\int_0^1 6\pi(1-x^2) dx = 6\pi(x - \frac{1}{3}x^3) \Big|_0^1 = 6\pi(1 - \frac{1}{3}) = 4\pi.$$

W celu znalezienia środka masy należy znaleźć jeszcze całkę

$$\int_0^1 6\pi x(1-x^2) dx = 6\pi(\frac{1}{2}x^2 - \frac{1}{4}x^4) \Big|_0^1 = 6\pi(\frac{1}{2} - \frac{1}{4}) = \frac{3}{2}\pi.$$

Pierwsza współrzędna środka masy to iloraz $\frac{3\pi/2}{4\pi} = \frac{3}{8}$. Wobec tego środkiem masy zbioru G jest punkt $(\frac{3}{8}, 0, 0)$. ■

4. Znaleźć rozwiązanie ogólne równania

$$x''(t) + x'(t) - 6x(t) = (15t^2 + 6t)e^{2t} + (4t^2 + 6t - 2)e^{-2t} + 10 \cos t.$$

Rozwiązanie. Zaczniemy od równania jednorodnego $x''(t) + x'(t) - 6x(t) = 0$. Pierwiastkami równania charakterystycznego $\lambda^2 + \lambda - 6 = 0$ są liczby 2 i -3. Wobec tego rozwiązaniem ogólnym jest funkcja $c_1 e^{2t} + c_2 e^{-3t}$. Teraz zajmiemy się kolejno równaniami

$$x''(t) + x'(t) - 6x(t) = (15t^2 + 6t)e^{2t},$$

$$x''(t) + x'(t) - 6x(t) = (4t^2 + 6t - 2)e^{-2t},$$

$$x''(t) + x'(t) - 6x(t) = 10 \cos t.$$

W pierwszym przypadku można znaleźć rozwiązanie w postaci $t(At^2 + Bt + C)e^{2t}$ — następuje podwyższenie stopnia o 1, bo 2 jest jednokrotnym pierwiastkiem wielomianu charakterystycznego. Podstawiając to wyrażenie do pierwszego równania otrzymujemy

$$(15t^2 + 6t)e^{2t} = ((At^3 + B^2t + Ct)e^{2t})'' + ((At^3 + B^2t + Ct)e^{2t})' - 6(At^3 + B^2t + Ct)e^{2t} =$$

$$= (4At^3 + (12A + 4B)t^2 + (6A + 8B + 4C)t + 2B + 4C)e^{2t} +$$

$$+ (2At^3 + (3A + 2B)t^2 + (2B + 2C)t + C)e^{2t} - 6(At^3 + B^2t + Ct)e^{2t} =$$

$$= (15At^2 + (6A + 10B)t + 2B + 5C)e^{2t}.$$

Ponieważ równość ma zachodzić dla wszystkich liczb rzeczywistych t , więc muszą zachodzić równości $15A = 15$, $6A + 10B = 6$ i $2B + 5C = 0$, a to oznacza, że $A = 1$ i $B = C = 0$. Wobec tego funkcja $t^3 e^{2t}$ jest jednym z rozwiązań pierwszego równania.

Liczba -2 nie jest pierwiastkiem równania charakterystycznego, zatem drugie równanie ma rozwiązanie postaci $(At^2 + Bt + C)e^{-2t}$. Podstawiając do równania otrzymujemy

$$(4t^2 + 6t - 2)e^{-2t} = (4At^2 + (-8A + 4B)t + 2A - 4B + 4C)e^{-2t} +$$

$$+ (-2At^2 + (2A - 2B)t + B - 2C)e^{-2t} - 6(At^2 + Bt + C)e^{-2t} =$$

$$= (-4At^2 - (6A + 4B)t + (2A - 3B - 4C))e^{-2t}.$$

Wobec tego $A = -1$, $6A + 4B = -6$ i $2A - 3B - 4C = -2$, zatem $B = 0 = C$. Funkcja $-t^2e^{-2t}$ jest więc jednym z rozwiązań drugiego równania.

Rozwiązań trzeciego równania możemy szukać w postaci $A \cos t + B \sin t$, bo liczba i nie jest pierwiastkiem równania charakterystycznego. Moglibyśmy poszukiwać ich też w postaci zespolonej $ae^{it} + be^{-it}$, ale wolimy od razu w rzeczywistej; przypomnijmy tylko, że $\cos t = \frac{1}{2}(e^{it} + e^{-it})$ oraz $\sin t = \frac{1}{2i}(e^{it} - e^{-it})$.

Podstawiając do równania otrzymujemy $10 \cos t = (-A \cos t - B \sin t) + (-A \sin t + B \cos t) - 6(A \cos t + B \sin t) = (-7A + B) \cos t + (-A - 7B) \sin t$, zatem $10 = -7A + B$ i $0 = -A - 7B$, czyli $A = -\frac{7}{5}$ i $B = \frac{1}{5}$, zatem funkcja $-\frac{7}{5} \cos t + \frac{1}{5} \sin t$ jest jednym z rozwiązań trzeciego równania.

Stąd wynika, że rozwiązaniem ogólnym równania wyjściowego jest funkcja

$$t^3 e^{2t} - t^2 e^{-2t} - \frac{7}{5} \cos t + \frac{1}{5} \sin t + c_1 e^{2t} + c_2 e^{-3t}. \blacksquare$$

5. Znaleźć rozwiązanie ogólne układu równań:
- $$\begin{cases} x'(t) = x(t) - y(t) - z(t), \\ y'(t) = x(t) + y(t), \\ z'(t) = 3x(t) + z(t). \end{cases}$$

Znaleźć rozwiązanie układu spełniające warunek $x(0) = 2$, $y(0) = 0$, $z(0) = 0$.

Rozwiązanie. Niech $M = \begin{pmatrix} 1 & -1 & -1 \\ 1 & 1 & 0 \\ 3 & 0 & 1 \end{pmatrix}$. Równanie charakterystyczne macierzy M wygląda

$$\text{tak: } 0 = \det(M - \lambda I) = \begin{vmatrix} 1 - \lambda & -1 & -1 \\ 1 & 1 - \lambda & 0 \\ 3 & 0 & 1 - \lambda \end{vmatrix} = (1 - \lambda)^3 + 4(1 - \lambda) = (1 - \lambda)((1 - \lambda)^2 + 4),$$

zatem wartościami własnymi macierzy M są liczby 1 , $1 + 2i$ oraz $1 - 2i$. Współrzędne wektora własnego odpowiadającego wartości własnej 1 spełniają równania $v_1 - v_2 - v_3 = v_1$, $v_1 + v_2 = v_2$ i $3v_1 + v_3 = v_3$, zatem $v_1 = 0$ i $v_2 = -v_3$. Jednym z wektorów własnych jest wektor $\overrightarrow{(0, 1, -1)}$.

Współrzędne wektora własnego, który odpowiada wartości własnej $1 + 2i$ spełniają następujące równania $v_1 - v_2 - v_3 = (1 + 2i)v_1$, $v_1 + v_2 = (1 + 2i)v_2$ i $3v_1 + v_3 = (1 + 2i)v_3$, zatem $v_1 = 2iv_2$ i $3v_1 = 2iv_3$. Spełnione są te równania np. przez współrzędne wektora $\overrightarrow{(2i, 1, 3)}$. Ponieważ $\overline{1 + 2i} = 1 - 2i$ i wyrazy macierzy M są rzeczywiste, więc wartości własnej $1 - 2i$ odpowiada m.in.

wektor własny $\overrightarrow{(-2i, 1, 3)}$. Rozwiązaniem ogólnym układu jest funkcja (o wartościach w \mathbb{C}^3)

$$c_1 e^t \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ -1 \end{pmatrix} + c_2 e^{(1+2i)t} \begin{pmatrix} 2i \\ 1 \\ 3 \end{pmatrix} + c_3 e^{(1-2i)t} \begin{pmatrix} -2i \\ 1 \\ 3 \end{pmatrix} = c_1 e^t \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ -1 \end{pmatrix} + (c_2 + c_3) e^t \left[\cos(2t) \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 3 \end{pmatrix} - \sin(2t) \begin{pmatrix} 2 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \right] + (c_2 - c_3) i e^t \left[\sin(2t) \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 3 \end{pmatrix} + \cos(2t) \begin{pmatrix} 2 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \right].$$

W wersji rzeczywistej wygląda to tak

$$c_1 e^t \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ -1 \end{pmatrix} + \tilde{c}_2 e^t \left[\cos(2t) \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 3 \end{pmatrix} - \sin(2t) \begin{pmatrix} 2 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \right] + \tilde{c}_3 e^t \left[\sin(2t) \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 3 \end{pmatrix} + \cos(2t) \begin{pmatrix} 2 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \right].$$

Mamy jeszcze znaleźć rozwiązanie szczególne spełniające warunek początkowy. Bez trudu stwierdzamy, że przyjmując $c_1 = 0$, $\tilde{c}_2 = 0$ i $\tilde{c}_3 = 1$ otrzymujemy poszukiwaną funkcję. \blacksquare

6. Znaleźć punkty zerowania się gradientu funkcji f i lokalne ekstrema tej funkcji oraz wyjaśnić, które

z nich są minimami, a które maksimami, jeśli $f(x, y) = 16y^4 - x^4 - 16x^2y - 32y^2$ dla $(x, y) \in \mathbb{R}^2$. Wskazówka. W otoczeniu tego z punktów krytycznych, którego charakteru nie da się wyjaśnić za pomocą ogólnego twierdzenia, rozważyć f na jednej z osi oraz na paraboli $4y + x^2 = 0$.

Rozwiązanie. Mamy $\frac{\partial f}{\partial x}(x, y) = -4x^3 - 32xy = -4x(x^2 + 8y)$ i $\frac{\partial f}{\partial y}(x, y) = 64y^3 - 64y - 16x^2$.

Z równości $\frac{\partial f}{\partial x}(x, y) = 0$ wynika więc, że $x = 0$ lub $x^2 = -8y$. Z równości $x = 0$ i $\frac{\partial f}{\partial y}(x, y) = 0$ wynika, że $y = 0$ lub $y = 1$, lub $y = -1$. Z równości $x^2 = -8y$ i $\frac{\partial f}{\partial y}(x, y) = 0$ wynika, że $64y^3 + 64y = 0$, czyli że $y = 0$, a więc również $x = 0$.

Mamy $\frac{\partial^2 f}{\partial x^2}(x, y) = -12x^2 - 32y$, $\frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}(x, y) = -32x$ oraz $\frac{\partial^2 f}{\partial y^2}(x, y) = 192y^2 - 64$. Wobec tego $D^2f(0, -1) = \begin{pmatrix} 32 & 0 \\ 0 & 128 \end{pmatrix}$. Ta macierz jest dodatnio określona (kryterium Sylwestera), więc w punkcie $0, -1$ funkcja ma lokalne minimum właściwe, czyli w dostatecznie małym otoczeniu punktu

$(0, -1)$ przyjmuje jedynie wartości większe niż w tym punkcie. Mamy też $D^2f(0, 1) = \begin{pmatrix} -32 & 0 \\ 0 & 128 \end{pmatrix}$.

Otrzymana macierz ma jedną ujemną wartość własną, -32 i jedną dodatnią 128 . Wynika stąd, że w dowolnym otoczeniu punktu $(0, 1)$ znajdują się punkty, w których funkcja przyjmuje zarówno wartości większe niż w tym punkcie jak i takie, w których wartości funkcji są mniejsze niż w tym

punkcie, nie ma więc w tym punkcie lokalnego ekstremum. Dalej $D^2f(0, 0) = \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 64 \end{pmatrix}$. Tym razem

nie da się wywnioskować, czy funkcja ma w punkcie $(0, 0)$ lokalne ekstremum z postaci drugiej różniczki, to zależy nie tylko od niej. Mamy jednak $f(x, 0) = -x^4$, więc funkcja ograniczona do osi OX ma w punkcie 0 lokalne maksimum właściwe, a z tego wynika, że nie ma w tym punkcie lokalnego minimum (również niewłaściwego). $f(x, -\frac{x^2}{4}) = \frac{x^8}{16} - x^4 + 4x^4 - 32\frac{x^4}{16} = \frac{x^8}{16} + x^4 > 0$ dla $x \neq 0$. Wykazaliśmy, że w punktach dowolnie bliskich punktowi $(0, 0)$ funkcja przyjmuje wartości większe niż w punkcie $(0, 0)$, a to oznacza, że w tym punkcie nie ma lokalnego maksimum (również niewłaściwego). Ponieważ nie ma ani lokalnego maksimum ani lokalnego minimum, więc funkcja f nie ma w tym punkcie lokalnego ekstremum. ■

7. Niech $C = \{(x, y): -8 \leq x \leq 4, |y| \leq 4\}$ i $f(x, y) = x^3 - 27x + xy^2$.

Znaleźć lokalne ekstrema funkcji f .

Znaleźć największą i najmniejszą wartość funkcji f w zbiorze C lub wykazać, że funkcja nie przyjmuje którejs wartości ekstremalnej w tym zbiorze.

Rozwiązanie. Mamy $\frac{\partial f}{\partial x}(x, y) = 3x^2 - 27 + y^2$ oraz $\frac{\partial f}{\partial y}(x, y) = 2xy$. Jeśli $\frac{\partial f}{\partial y}(x, y) = 0$ to $x = 0$ lub $y = 0$. W pierwszym przypadku z równości $\frac{\partial f}{\partial x}(x, y) = 0$ wynika, że $y = \pm 3\sqrt{3}$; w drugim z równości $\frac{\partial f}{\partial x}(x, y) = 0$ wynika, że $x = \pm 3$. Mamy więc cztery punkty, w których

gradient zeruje się: $(3, 0)$, $(-3, 0)$, $(0, -3\sqrt{3})$ i $(0, 3\sqrt{3})$. Mamy też $D^2f(x, y) = \begin{pmatrix} 6x & 2y \\ 2y & 2x \end{pmatrix}$, za-

tem $D^2f(3, 0) = \begin{pmatrix} 18 & 0 \\ 0 & 6 \end{pmatrix}$, $D^2f(-3, 0) = \begin{pmatrix} -18 & 0 \\ 0 & -6 \end{pmatrix}$, $D^2f(-3\sqrt{3}, 0) = \begin{pmatrix} 0 & -6\sqrt{3} \\ -6\sqrt{3} & 0 \end{pmatrix}$ oraz

$D^2 f(3\sqrt{3}, 0) = \begin{pmatrix} 0 & 6\sqrt{3} \\ 6\sqrt{3} & 0 \end{pmatrix}$. W pierwszym przypadku mamy do czynienia z lokalnym minimum właściwym, a w drugim — z lokalnym maksimum właściwym, w trzecim i w czwartym z siodłami.

Ponieważ funkcja f jest ciągła, a zbiór C jest domknięty i ograniczony, więc funkcja f osiąga na nim wartość największą i wartość najmniejszą. Może przyjmować którąkolwiek z nich wewnątrz obszaru lub na jego brzegu. Ponieważ $3\sqrt{3} > 5 > 4$, więc punkty $(0, -3\sqrt{3})$ i $(0, 3\sqrt{3})$ nie leżą w zbiorze C . Punkty $(3, 0)$ i $(-3, 0)$ leżą w zbiorze C . Mamy $f(3, 0) = 3^3 - 27 \cdot 3 = -2 \cdot 27 = -54$, $f(-3, 0) = -3^3 + 27 \cdot 3 = 2 \cdot 27 = 54$.

Teraz zajmiemy się brzegiem zbioru C . Mamy $f(-8, y) = -296 - 8y^2$. Jeśli $|y| \leq 4$, to $-424 = -296 - 8 \cdot 16 \leq f(-8, y) \leq -296$. Jeśli $|y| \leq 4$, to $-44 \leq f(4, y) = -44 + 4y^2 \leq -44 + 4 \cdot 16 = 20$. Dalej $f(x, 4) = f(x, -4) = x^3 - 11x$. Ponieważ $(x^3 - 11x)' = 3x^2 - 11$, więc na przedziale $\left[-8, -\sqrt{\frac{11}{3}}\right]$ funkcja $x^3 - 11x$ rośnie od wartości -424 do wartości $\frac{22}{9} \cdot \sqrt{33} < \frac{22}{9} \cdot 6 = \frac{44}{3} < 16$, na przedziale $\left[-\sqrt{\frac{11}{3}}, \sqrt{\frac{11}{3}}\right]$ — maleje od wartości $\frac{22}{9} \cdot \sqrt{33}$ do wartości $-\frac{22}{9} \cdot \sqrt{33} > -16$, a na przedziale $\left[\sqrt{\frac{11}{3}}, 4\right]$ rośnie od wartości $-\frac{22}{9} \cdot \sqrt{33}$ do wartości 20 .

Wobec tego najmniejszą wartością funkcji f w zbiorze C jest -424 , a największą — 54 . ■
